

села надають широкий спектр послуг – туристичний, медичний, наявність аеропортів, шкіл, санаторіїв, дитсадків в той час як інші практично не надають послуг і не мають достатньо фінансів, щоб утримувати життєво-необхідні сфери життя. Створення об'єднаних територіальних громад дасть можливість селам з низьким рівнем розвитку поступово в складі громади робити перші кроки до розвитку.

Отже, об'єднання територіальних громад є правильним шляхом розвитку та є запорукою переходу держави на новий, значно кращий рівень.

Література:

1. Конституція України: стаття 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

2. Теоретичні засади формування стратегії розвитку об'єднаної територіальної громади [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://economyandsociety.in.ua/journal/7_ukr/100.pdf

Х. Реут

Науковий керівник – к.е.н., доц. Г.І. Пушак

ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Кожного року на ринок праці виходить багато випускників навчальних закладів різних рівнів. Але їм, як показує досвід, вкрай важко знайти роботу. А так як молодь є основною складовою ринку працевдатного населення і має необхідний потенціал, реалізація якого може вкрай покращити економічний та соціальний стани України, проблема безробіття молоді в сучасних умовах є дуже актуальною.

Сьогодні вимоги ринку праці зовсім інші, ніж 10 років тому. Спостерігається стрибкоподібний розвиток інформаційних технологій, що супроводжується змінами в діяльності більшості підприємств. Розвивається електронний документообіг, реєстрація на різноманітні черги відбуваються онлайн, продаж товарів здійснюється через інтернет, база даних клієнтів, конкурентів, партнерів ведеться електронно. Все це вимагає професійних фахівців. Але, беручи до уваги навчальні заклади, відчуваються недоліки старої системи підготовки робочого резерву молодих спеціалістів, яка у минулому не була спрямована на вимоги теперішнього ринку праці, проте продовжує функціонувати і сьогодні. Щорічно українські навчальні заклади випускають більше 500 тисяч молодих кадрів, попит на спеціальності яких є неналежним. Тому, основною проблемою безробіття молоді в Україні є невідповідність професійної кваліфікації вимогам ринку праці.

Сьогоднішня ситуація в Україні, криза, дії і бездіяльність влади, сприяють тому, що випускників часто не влаштовує рівень оплати праці,

так як вони за ці кошти не можуть задовольнити свої наявні потреби. Тому, більшість випускників, здобувши освіту, їде в іншу країну, щоб заробити кошти на декілька місяців життя в Україні.

Також проблемою стає те, що навіть, якщо випускник успішний і таки вирішує влаштуватися на роботу, при не дуже великій винагороді, з надією на те, що в процесі його діяльності вона зросте, він стикається з невідповідністю знань і вмінь, а саме відірваність знань від практики, невідповідність до роботи в реальних умовах і нерозуміння, за яким принципом працює бізнес. Адже, як відомо, більшість спеціальностей навчальних закладів передбачають лише переддипломну практику.

Як вже було сказано вище, час змінюється, інформаційні технології йдуть вперед, з'являються нові професії і бар'єром в роботі стає недостатній рівень володіння або ж і зовсім відсутність таких навичок, як комунікабельність, вміння презентувати себе, свою компанію, послуги, які вона надає, вміння проводити переговори, контроль за емоціями тощо.

Проблемою, також, є мотивація працевлаштування молоді. Численна кількість випускників за місяць до завершення навчання не знають майбутнього місця праці, таким чином їхнє безробіття може тривати понад рік, адже вони розраховують на допомогу батьків. Внаслідок цього, спустошуються їх фахові вміння і через рік їм стає ще важче влаштуватися на роботу. Тобто, навчальні заклади готують робочі кадри, які є неконкурентоспроможними на ринку праці.

Щоб уявити ситуацію, яка склалася на ринку праці доцільно проаналізувати статистичні дані Міжнародної організації праці (МОП) щодо рівня безробіття молоді у віці 15-24 та 25-29 років за перший квартал 2018 р. (рисунок 1). МОП постановила: що у першому кварталі 2018 р. усе безробітне населення у віці 15-70 років становило 1712,8 тис. ос.; безробітна молодь у віці 15-24 та 25-29 років становить 259,7 і 254,0 тис. ос. відповідно. Як видно з рисунку 1, частка молоді у структурі усіх безробітних становить 30% [1].

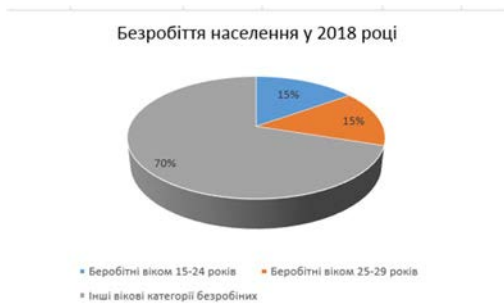

Рис. 1. Структура безробітного населення в Україні за I-ий кв. 2018 р. [1]

Отже, проблеми безробіття молоді в Україні є актуальні і їх потрібно вирішувати. Зв'язок між навчальними закладами та ринком зайнятості є відсутнім, брак стимулювання працевлаштування молоді є наявним. Отже, державні заходи щодо боротьби з безробіттям молоді є неналежно дієвими, тому потрібно впроваджувати глибокі зміни, створювати умови та підтримувати взаємозв'язок основних суб'єктів ринку праці, тому що молоде покоління, потенціал і знання якого, помножені на досвід попередніх поколінь, є поштовхом до прогресивного розвитку держави.

Література:

1. *Міжнародна організація праці щодо рівня безробіття молоді [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/rp/eans/eans_u/arch_bnsmv_u.htm.*

Русинок Д.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Данилович-Кропивницька М.Л.

АНАЛІЗ СТАНУ РОЗВИТКУ КОНКУРЕНЦІЇ НА РИНКУ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

Ринок ресторанного господарства в Україні у середньому ціновому сегменті переживає особливо інтенсивний розвиток. Ринок характеризується як швидкоростучий, капіталомісткий, з відносно швидким строком окупності вкладень. Постійне зростання чисельності середнього класу, а також рівня доходів населення, формують підвищений інтерес підприємців до роботи в даному сегменті, де оперують як незалежні заклади, так і мережі кафе та ресторанів, причому частка останніх значно підвищується.

Стан ринку ресторанного бізнесу є досить нестабільним за останні п'ять років (із 2011 р. – 2016 р.), за крутим підйомом спостерігається не менш круте падіння кожні рік-півтора. Каталізатором бурхливого зростання у 2011 і 2012 роках було «Євро – 2012». За цей період в Україні збільшилися кількість ресторанів, кафе, закусочних на 6%, барів – на 7,3%, (табл. 1).

Згідно з даними компанії «Ресторанний консалтинг», у цілому за 2014 рік в Україні припинили роботу близько 5 тис. ресторанів і кафе, 6% барів, 3% їдалень; усього кількість закладів ресторанного господарства зменшилася на 12% (у 2013 р. було 20561, у 2015 р. – 18176).

Причиною цього стала анексія Криму, тоді Україна втратила 1700 закладів, а після початку бойових дій на Донбасі закрилися або заморозили роботу близько 3 тис. ресторанів. У цей період через кризу почали закриватися ресторани по всій країні. Лідером із закриття закладів, крім